Doğan Kardeş

Sayı : 108 | 18 Kasım 1968, Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X MARS SEFERİ

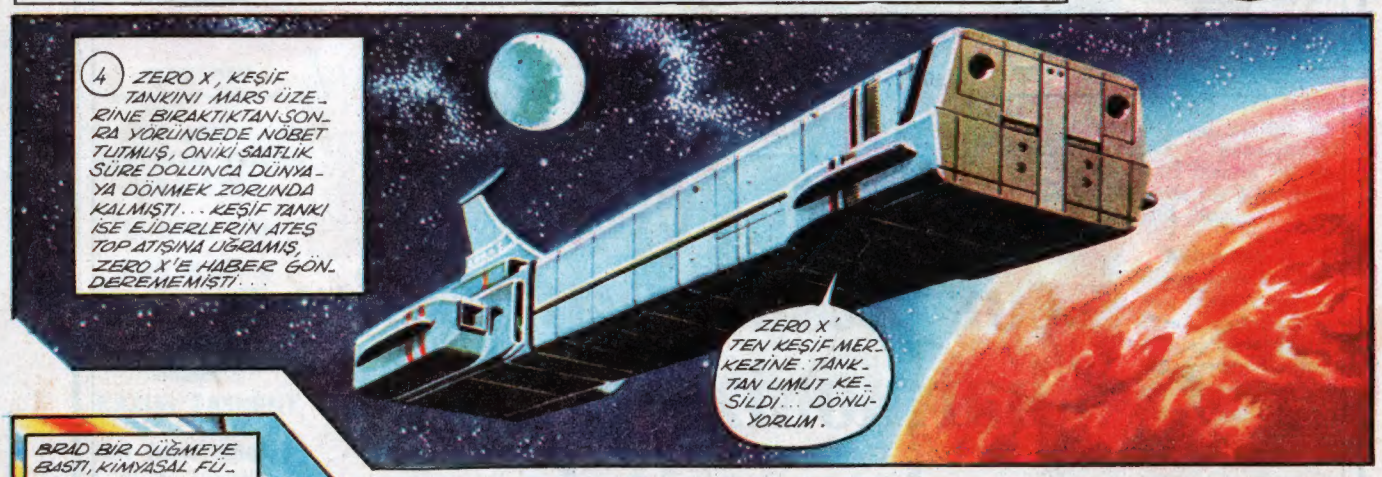

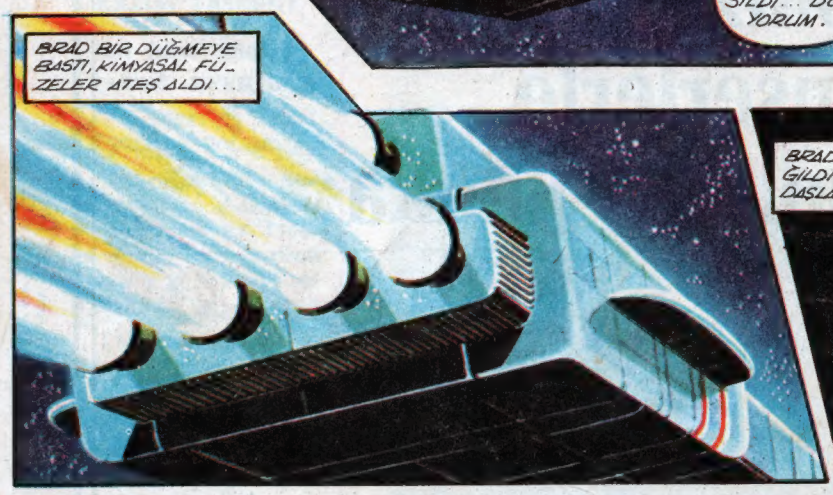

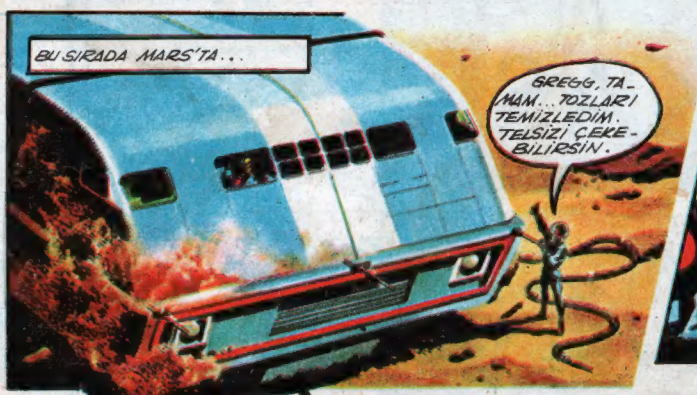

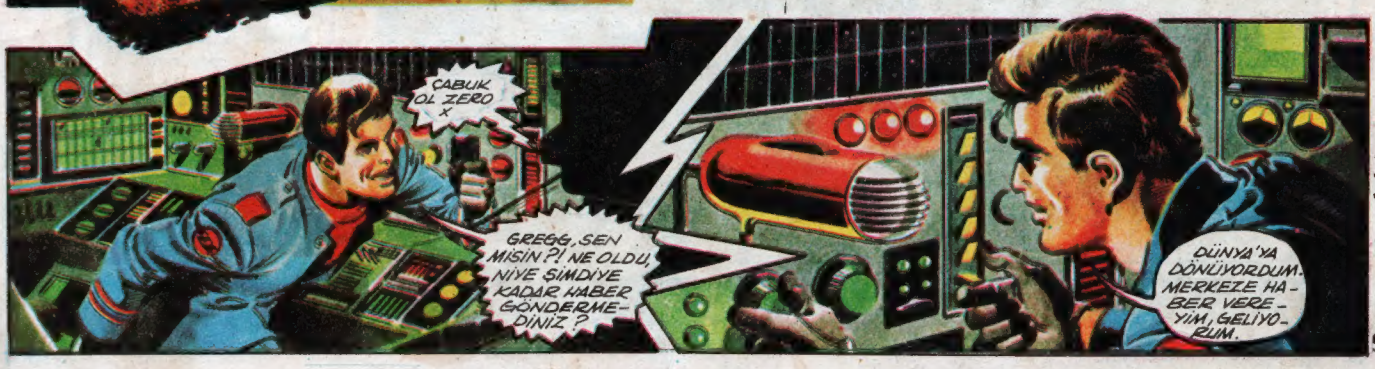

(Devamı son sayfada)

Halk türkülerimizi ilk defa çok sesli koro için harmonize ettirip, konserlerle halka dinleten Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

•

Not: Harmoni : Bir akort meydana getiren birkaç sesin aynı zamanda çalınmasıyle ortaya çıkan beste.

Akort : 1 — Müzik aletlerinde ses ayarı
2 — Harmoni meydana getirmek üzere kullanılan ses gruplarından her biri

Y 65 (MORAN — 2217) - 113

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

18 Kasım 1968

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı : 670-108

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık : 25 TL. ✶ Altı aylık : 12,5 TL. ✶ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam	sayfa	1500 TL.
3/4	sayfa	1100 TL.
1/2	sayfa	900 TL.
1/3	sayfa	600 TL.
1/4	sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ✶ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

TARİH ÖNCESİ BİR BALIKÇI

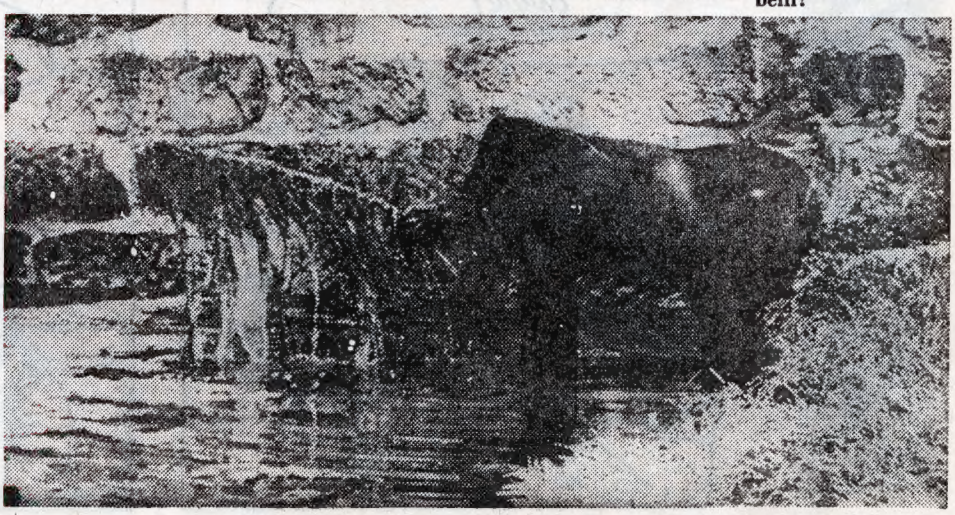

Acaba ilk insanlar balık tutmayı nasıl öğrendiler? İlk balığı nasıl tuttular?

İngiltere'deki Chester Hayvanat Bahçesi'nde yaşayan bu gorilin havuz kenarındaki hali insana bu konuda bir fikir verir gibi oluyor.

Muhakkak ki ilk insan suda kımıldayan yaratıkların ne olduğunu merak etmekle işe başaldı. Bu gorilin yaptığı gibi eline bir dal alarak yetişebildiği kadar suyun dibini karıştırdı. Çıkan yosunlara uzun uzun baktı. Ağzına götürdü. Bir tad bulamadı. Üstelik bunlar o kımıldayan varatıklara da benzemiyordu. Sabırla bu işe bir çare bulmağa çalıştı. Sonunda da hayvan kıllarını uçuca bağladı. Ucuna çengel gibi kıvrık, sivri uçlu birşey iliştirdi ve suya attı.

İlk insan herhalde bundan da bir sonuç alamamış olmalı. Bu sefer kurnazlığa başvurdu. Avını, kandırarak avlama yoluna gitti. İlkel oltasının ucuna yem taktı. Bu gorilin de zamanla o yola gitmeyeceği nereden belli?

ALADDİN'İN SİHİRLİ LAMBASI

ve...

HIIII! AĞAÇLARIN ÜZERİNDEKİ ELMASLARA BAK!

VAY CANINA! YANIP SÖNEN ŞU LAMBALARA BAK!

ZONE 5

İSTEDİĞİ LÂMBA BU OLACAK!

İŞTE TELEVİZYON BURADA!

UZAY TELEVİZYONU DOKUNMAK YASAKTIR

ATEŞ

İMHA

ÇABUK! LAMBAYI VER!

HELE BU KORKUNÇ YERDEN BİR ÇIKAYIM! SONRA VERİRİM!

ÖYLEYSE KIYAMETE KADAR ORADA KAL!

ÇABUK! VER ONU!

OLMAZ! BURADAN ÇIKMAK İSTİYORUM!

ÖYLEYSE ORADA KAL DA GÖR GÜNÜNÜ!

GÜM!

ARKASI VAR

© Published — HALL SYNDICATE

GERÇEKTEN OLMUŞ BİR HİKÂYE

KÜÇÜK KAHRAMAN

Krit, babasıyla kralın karşısına çıktığı zaman kalbi arkadaşlarını ölümden kurtardığı zamankinden daha çok çarpıyordu...

6 yaşındaki Krittisak çırpınan balığı ağdan çıkardı. Nehir boyundaki otların arasına bıraktı.

Tui:

— «Şimdi sıra benim» dedi. «Kepçeyi her zaman ilk defa sen suya daldırıyorsun. Sıra bana gelinceye kadar balıklar korkup kaçıyor.»

İkisi kardeş çocuklarıydılar. Tui daha büyüktü. Krit gülümsedi.

— «Balık çok», dedi. «Bak.»

Ayaklarının dibinden akıp geçen çamurlu sulara bakıyorlardı. Chao Phraya nehri Tayland'ın başkenti Bangkok'u geçtikten sonra Thonburi köyünde böyle hızlı akardı. Kıyıya bağlı kayıklar bile suların aktığı yöne çekilirdi. Tui:

— «Ben balık falan görmüyorum,» dedi.

— «Ben şimdi bir tane gördüm. Çok büyüktü. İşte, şuradan geçti!»

Tui nehrin kenarında koşarak sulara bakmaya başladı. Yerler çamurlu ve kaygandı. Birden ayağı kaydı. Tutunmak için boşlukta çabaladı, ama bu gayreti onu suya düşmekten kurtaramadı.

Krit gülmeye başladı. Sonra birden dondu kaldı. Tui'nin yüzme bilmediğini hatırlamıştı. Suyun yüzüne çıksın diye biraz bekledi. Kepçeyi uzatırsa Tui ona tutunabilirdi. Suya düştüğü yerde gittikçe genişleyen halkalar vardı, ama kendisi görünmüyordu.

Daha vakit geçirmeden suya atladı. Soluk verip dibe indi. Suda gözlerini açıp baktı. Bir şey görünmüyordu. Çevresi bomboş, kapkara ve korkunçtu. Soluk almak için suyun yüzüne çıktı. Yine çabucak daldı. Bu sefer kendini akıntıya bırakmış yüzüyordu.

Krittisak üç yaşından beri bu sularda yüzerdi. Evi de oradaydı. Nehrin bir kenarına direklerin üstüne oturtulmuştu. Yalnız bu seferki yüzmesi diğerlerine benzemiyordu. Tui'yi kurtarmak için yüzüyordu.

Ayağına bir şey değdi. Hemen yakaladı. Bu Tui'nin koluydu. Tui sıkı sıkı boynuna sarılınca ikisi birden suya gömüldüler. Dibe doğru giderlerken Krit bütün kuvvetini kullanması gerektiğini düşündü. Tui kendisinden büyüktü. Önce elinden kurtulmak ve onu kurtarmak çok güç bir işti. Yalnız babasının öğrettiklerini unutmamıştı. Tui'nin arkasına geçti. Bir elini kolunun altından geçirip diğer eliyle yukarı çıkmak için yüzmeye çalıştı. Kendisini çok zorladığı halde son derece yavaş yüzebiliyordu.

Su yüzüne çıktıkları zaman Krit derin bir soluk aldı. Tui yuttuğu sulardan öksürüyordu. Kıyıdan 9 - 10 metre uzaktaydılar. Krit yalnız olsa bu uzaklık onun için hiçbir şey değildi, ama Tui hareketlerini çok güçleştiriyordu.

Karaya çıktıkları zaman iki çocuğun da gücü kuvveti kesilmişti. Ağızlarını açmadan boylu boyunca yere serildiler.

Bu olaydan sonra üç yıl geçti. Krittisak'ın boyu pek büyümemişti. Ne kadar çok pirinç yerse daima sınıfının en kısa boylu çocuğu olarak kalıyordu. Bu yüzden şikâyet ettiği zaman babası eliyle başını okşar:

— «Boyun büyümüş, büyümemiş, ne çıkar! Şuraya neler koyuyorsun? Önemli olan işte budur,» derdi.

Krit babasının ne demek istediğini anlar, daima bilgisini çoğaltmaya, kafasını işletmeye dikkat ederdi. İzcilik imtihanlarını en önce o vermişti. Dersleri çok iyi olduğu için öğretmeni onu herkesin yanında öğer dururdu.

O gün Cumartesi idi. Okul yoktu. Krit topunu cebine koyup su üstünde teneke ve bambu ile yapılmış evinden çıktı. Oyun oynayacak bir arkadaş arıyordu.

İşte en iyi arkadaşı Kektong oturmuş balık avlıyordu. Krit:

— «Gel top oynıyalım,» dedi.

Kektong başını salladı.

— «Eve balık götüreceğim. Annem bekliyor. Sonra oynarız.»

Krit topu yere atıp tuttu. Uzaktan birisi selsendi:

— «Krit! At bana!..»

Krit sevindi, çünkü Dang çok iyi top oynardı. Gülüp eğlenerek beraberce bir zaman oynadılar. Birden Kektong'un sesini duydular. «İmdat» diye bağırıyordu. Nehre düşmüştü. Suların içine gömülünce bir daha bağıramadı.

Krit ne yapacağını gayet iyi biliyordu. Soğukkanlılıkla suya atladı. Dibe daldı. Kendisini akıntıya bı-

raktı. Her şey eskisi gibi oluyordu. Soluk almak için yine su yüzüne çıktı. Yine arkadaşını kolundan yakaladı. Arkasına geçip kıyıya doğru çekmeye başladı.

Kektong hiç çırpınmıyordu. Kendinde değildi galiba. Krit geç kalmış olabileceğini düşününce yüreğine bıçak gibi bir acı saplandı. Arkadaşını elinden geldiği kadar kıyıya götürdü. Dang tehlikeyi haber vermiş, herkes oraya toplanmıştı.

Bir adam Kektong'u sırt üstü yatırıp ağzını ağzına dayayarak sunî solunum yaptırmaya çalışıyordu. Kektong'un annesi hıçkırıklarla ağlıyordu. Kektong'un önce ayakları biraz oynadı. Sonra gözlerini açtı. Annesi onu bırakmış, Krit'i kucaklıyordu.

— «Aferin, aferin yavrum! Kahraman çocuğum!.. Biricik oğlumu sen kurtardın...»

Krit çok utanmıştı. Yapacak bir işi kalmadığı için evine döndü.

Thonburi halkı onun kahramanlığını unutmadı. Krala bir mektup yazdılar. 9 yaşındaki Krittisak'ın sınıfın en kısa boylu çocuğu olduğu halde iki kişinin hayatını kurtardığını anlattılar. Kral haber gönderip onu sarayına davet etti.

Krit babasıyla kralın karşısına çıktığı zaman kalbi arkadaşlarını ölümden kurtardığı zamankinden daha çok çarpıyordu. ama bunu belli etmedi. Kral göğsüne bir madalya taktı.

— «Büyüdüğün zaman seni üniversiteye göndereceğiz» dedi.

Krit buna inanmamıştı.

— «Bizim köyde üniversiteye giden kimse yok» diye mırıldandı.

— «Öyleyse ilk giden sen olacaksın.»

Krala inanmak gerekti. Mutlulukla başını kaldırdığı zaman gözleri sevinçten pırıl pırıldı.

Doğan Kardeş'in

BÜYÜK YIL SONU SÜRPRİZİ!

Yapı ve Kredi Bankası

4 AY SÜRE İLE HER AY

5 DOĞAN KARDEŞ OKUYUCUSUNA

500'er liralık

PARA BİRİKTİRME FONU AÇIYOR!...

PARA BİRİKTİRME FONU kurasını kazanacak kardeşlerimiz, Yapı ve Kredi Bankası'nın milyonlarca lira tutarındaki apartman daireleri ve para ikramiyeleriyle dolu bütün çekilişlerine katılabileceklerdir.

DİKKAT ! PARA BİRİKTİRME FONU kurasına katılabilmek için, 2 Aralık 1968 tarihinden itibaren dergimizin son sayfasında çıkacak olan PARA BİRİKTİRME FONU kuponlarını biriktiriniz.

DAHA GENİŞ AÇIKLAMA
GELECEK SAYILARDA...

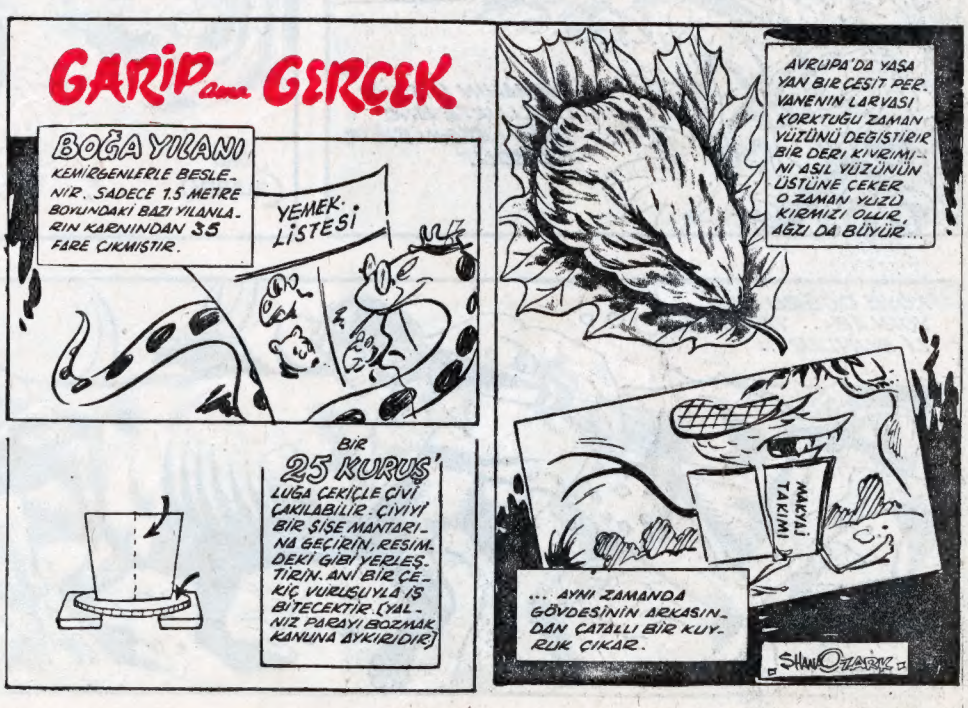

Tarzan
1
TARZAN, KATİL KADINI VE ÇALINAN PARALARI POLİSE TESLİM ETTİKTEN SONRA TEKRAR "YAĞMUR ORMANLARI"NA DÖNMÜŞTÜ.
BİRAZ DİNLENMEK İSTEDİ. FAKAT BİR BAYKUŞ DURMADAN ÖTÜYOR, ONU UYUTMUYORDU...
BİRDENBİRE...
BİR TAKIM GARİP SESLER İŞİTTİ...
DALDAN DALA ATLAYARAK SESLERİN GELDİĞİ YANA DOĞRU UÇTU...
BİRDEN...
ORMANIN BİTTİĞİ DÜZLÜKTE BİR YIĞIN AZGIN SIĞIR GÖRDÜ!
KUDURMUŞ GİBİ ALABİLDİKLERİNE KOŞUYORLAR!..
JOHN CELARDO
KÖYE DOĞRU GİDİYORLAR... TEHLİKELİ BUNLAR!
3-5-1878

KULÜBELERE GİRMEYİN!.. EZİLECEKSİNİZ!..

HEMEN SÜRÜBAŞININ YOLUNU DEĞİŞTİRMELİ YOKSA BÜTÜN KÖY MAHVOLACAK.

İŞTE, SÜRÜ BAŞI BU!..

DÖN BAKALIM!.. DÖN... DÖN...

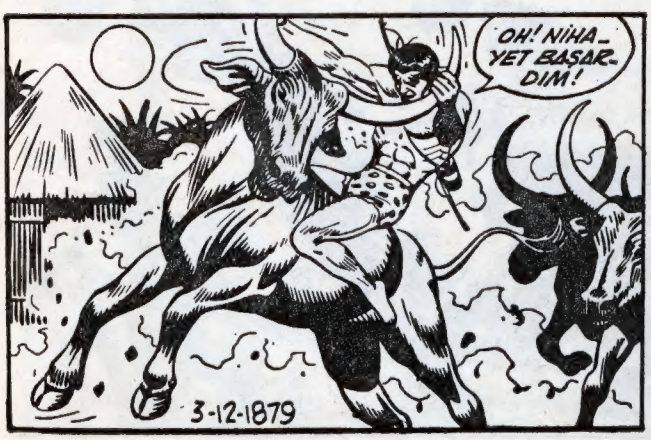
OH! NİHAYET BAŞARDIM!
3-12-1879

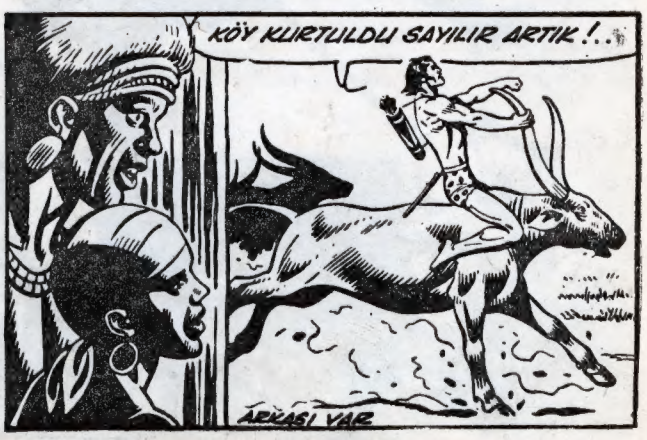
KÖY KURTULDU SAYILIR ARTIK!..
ARKASI VAR

PRENS HİRO DENİZ KABUĞU TOPLUYOR

Bir zamanlar Güneş'in Oğlu olarak anılan Japon İmparatoru'nun torunu küçük prens Hiro bugün çocukluğunun bütün isteklerinden sereserpe yararlanıyor...

Japon imparatoru eskiden güneşin oğlu olarak anılır, insanüstü bir yaratık sanılırdı. Sarayla halk arasında büyük bir uçurum vardı. Halk imparatoru ve imparatorluk ailesini göremezdi. İmparatorluk ailesindeki çocuklar sarayda özel eğitim görürdü.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Japonya'da çok şey değişti. Memlekette demokratik düzen kuruldu. İmparator ve imparatorluk ailesi halk arasına girmeğe başladı. Güneşin oğlu efsanesi yavaş yavaş kaybolmağa yüz tuttu.

Japonya'daki bu yeni düzenin gereği olarak imparatorun sekiz yaşındaki torunu da ilkokul eğitimini öbür çocuklarla birlikte halk okullarında yapmağa başladı.

Bu fotoğraflarda küçük Prens Hiro okul arkadaşları ile birlikte deniz kabukları toplama gezisinde görülüyor. Prensi korumak için hiçbir özel tertibat alınmamış. Yanlarında öğretmenleri ve bir hastabakıcıdan başka kimse yok.

Japonya'daki ilkokullarda uygulamalı metodla eğitim yapılır. Öğrenciler öğrendiklerini okul dışı çalışmalarla pekiştirirler.

Küçük Prens Hiro'nun sınıfında da o günkü konu «Deniz Kıyısında» idi. Hep birlikte okulun önünde bekleyen otobüse bindiler. Yolda bir ağızdan okul şarkıları söylediler. Şehir içinden geçerlerken halk, bu neşeli öğrencilere el salladı...

Deniz kıyısında otobüsten inmeden önce üzerlerini değiştiler... Ayakkabılarını çıkardılar. Bir rehber onları en güzel deniz kabuklarının bulunduğu yere götürdü. O gün akşama kadar en güzel deniz kabuklarını bulmak için birbirleriyle yarış ettiler.

Kendi yaşındaki çocuklarla beraber, çocukluğunun bütün isteklerinden sereserpe faydalandığı için küçük prens de bu yaşantıdan çok sevinç duydu.

★

Küçük Prens (en arkada gülümseyen) kıyıya gitmek üzere okul arkadaşları ile. ↑

Küçük Prens, kendilerine yol gösteren rehberin yanında ve hepsi üstlerini değiştirmiş olarak kıyı yolunda. ↓

Prens, tırmıkla kumu kazarak çıkardığı bir deniz kabuğunu inceliyor (üstte).

Ender bir deniz kabuğu bulan Prens, keyifle buluşunu seyrederken arkadaşı da onu ilgiyle izliyor (altta).

JAPONYA'NIN KISA TARİHİ

Japon Tarihi'yle ilgili en eski belgeler M.S. 3'üncü yüzyıl tarihini taşır. Ama bunlarda anlatılanlar bir efsane olmaktan ileri gidemez.

Mançurya'dan gelen Moğol kavimlerinin çoğu Hondo ve Kiyusiyu adalarına yerleşmişlerdi. Savaşçı bir ruh taşıyan bu insanlar öbürleri arasında en kuvvetlileriydi. Komutanları Jimmu Tenno bütün kabileleri kendisine bağladı. Efsaneye göre Güneş Tanrıçası Amaterasu'nun oğlu olan Jimmu Tenno M.Ö. 660 yılında Japon İmparatorluğu'nu kurdu.

«Doğan Güneş İmparatorluğu» nu yöneten sülâlenin Jimmu Tenno soyundan geldiği kabul edilir. Bu sülâleden gelen imparatorlar önceleri ülkeyi tek başlarına yönettiler ama, sonraları kendilerine «Şongun» (Saray Nazırı) unvanını veren soylu kişiler ülke yönetimini ellerine aldılar. 12'nci yüzyıldan 14'üncü yüzyıla kadar süren ve Şongunlarla nüfuzlu derebeyler arasındaki iktidar mücadelesi de uzun iç savaşlara yol açtı.

Şongunların nüfuzu ancak 19'uncu yüzyılın ortalarına doğru kırıldı. Şongunların kötü yönetimine karşı ayaklanan halk İmparator Mitsu - Hito'yu iş başına getirdi. O yıldan sonra Japonya'da ilerleme ve ışık çağı başladı. Böylece İmparatorluk ailesi de uzun yıllar kaybettiği yönetimi eline almış oldu. Birbiri ardısıra gerçekleştirilen reformlar ve endüstri alanındaki ilerlemeler Japonya'yı hızla kalkındırdı.

20'nci yüzyılın başından itibaren Japonya Uzakdoğu'da üstünlük kurma yolunda büyük bir çaba sarfetmeye başladı. Rusya ile 1905 yılında yaptığı savaşta galip geldi. Sahalin yarımadasını Rusya'dan kopardı. 1910'da da Kore'yi ele geçirdi. Birinci Dünya Savaşı'nda Müttefiklerin yanında yer aldı. Bu savaş sonunda Almanya'nın Büyük Okyanus'taki adalarını ele geçirdi.

İkinci Dünya Savaşı Japonya ve Almanyanın yenilgisiyle sona erince Japonya'yı işgal eden Amerika'lılar ülkeyi demokratik bir anayasayı kabule zorladılar.

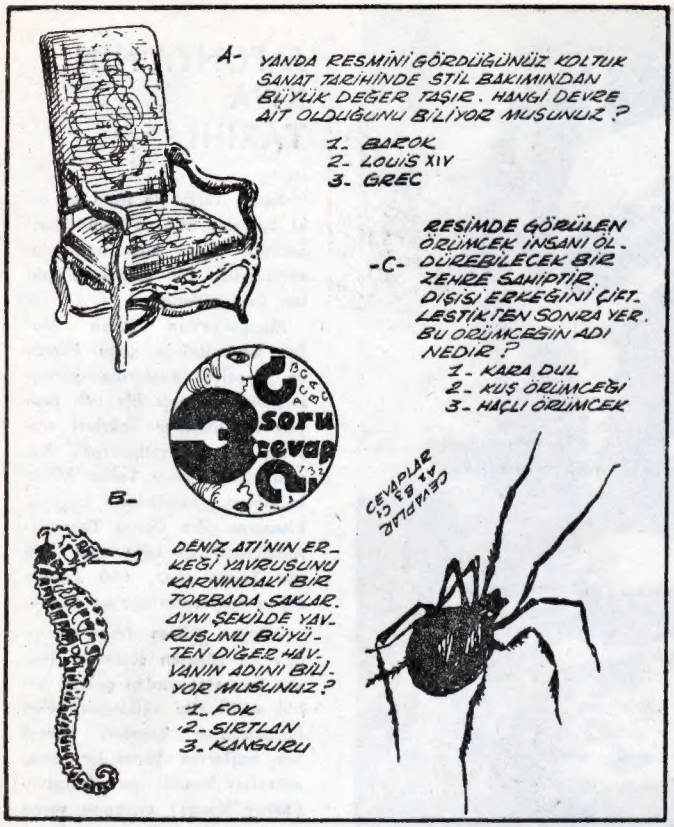

ÖYLE MEKTUBA BÖYLE CEVAP

Bir kasabalı kasap, bir köylü cambaz arkadaşına mektup yazmış:

«Arkadaşım, bana bir dana satın alıp gönder. Ama, hayvanın rengi ne kara olsun, ne beyaz olsun, ne sarı olsun, ne kahverengi olsun.»

Köylü bu istek karşısında ne yapsın? Düşünmüş taşınmış, kasabalı dostuna şöyle bir cevap yazmış:

«Arkadaşım, istediğin danayı aldım, ama, bir adam bulup gönderemiyorum. Sen kendin gel, al. Ama, pazar değil, pazartesi değil, salı değil, çarşamba değil, perşembe değil, cuma değil, cumartesi de değil, başka bir gün gel.»

YİRMİBEŞLİK

— Babacığım, yirmi beş kuruş büyük para mıdır?

— Yo, evlâdım; ama bizim çocukluğumuzda büyük paraydı. Yirmi beş kuruşla neler neler alırdık. Şimdi bir simit, bir çiklet parası.

— Demek şimdi yirmi beş kuruşun pek kıymeti yok.

— E, yok ya evlâdım, niye sordun?

— Sabahleyin bana verdiğin yirmibeşliği düşürdüm de babacığım, yenisini istiyecektim!

GÜZEL BİR ELİŞİ

SESLİ YANAR - DÖNER

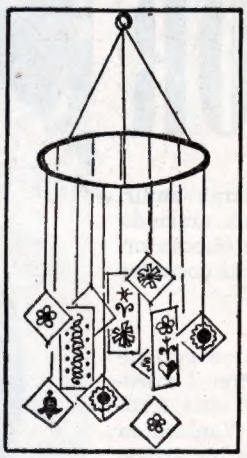

Bu hafta becerikli kardeşlerimize, görünüşü güzel, sesi tatlı bir oyuncak - eşya yapımını teklif ediyoruz. Amerika'dan Japonya'ya kadar dünyanın bütün ülkelerinde, son zamanlarda pek moda olan ve «Sesli yanar - döner» adı verilen bu eşya, bir avize gibi tavana asılıyor ve en ufak bir hava akımının etkisiyle bile dönerek, etrafa renk renk ışıklar, hoş melodiler saçıyor!..

Sizin de kolaylıkla gerçekleştirebileceğiniz bu zevkli araç için gerekli malzeme:

— 10 santimetre çapında bir demir çember;

— Geometrik şekiller halinde kesilmiş, küçük ve çok ince cam parçacıkları;

— 14 - 20 santimetre uzunluğunda, çok ince ve yumuşak iplik parçaları;

— Saydam yapıştırma maddesi (Uhu, peligom gibi);

— Kâğıt;

— Cam parçacıklarının üstüne yapıştırmak üzere renkli selofan (çikolata kâğıdı, hattâ küçük çiçekler bile olabilir).

Önce iplik parçalarını cam parçacıklarına bağlayın.

Sonra her cam parçacığını renkli selofan, çikolata kâğıdı veya çiçek yapıştırarak süsleyin.

Süslü cam parçacıklarını taşıyan iplikler, demir halkaya o şekilde bağlanmalı ki, mobil tavana asıldıktan sonra, en ufak bir hava akımının etkisiyle bu cam parçacıkları birbirine hafifçe sürtünerek, ahenkli bir şıngırtı meydana getirsin.

BULMACA

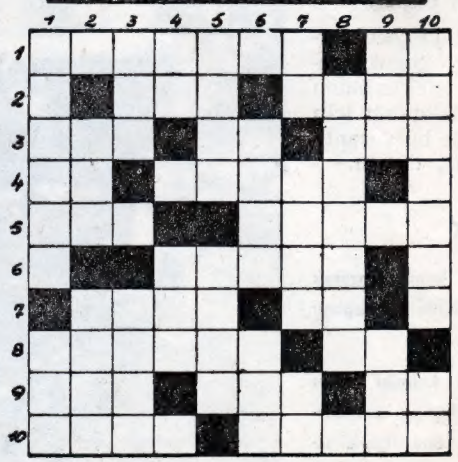

SOLDAN SAĞA : 1) Bir Doğu masalı kahramanının adı. Kalın bükülmüş sicim. 2) Ayrı zamanlarda oluşmuş katmanların kayarak yan yana gelmesine yol açan yer çatlağı. Okuyucu (eski dilde). 3) Üye. Bir nota. Uzak-Doğu'da bir ülke. 4) Bir nota. Bir erkek ismi. Tekil üçüncü şahsı gösterir. 5) Bir göz rengi. Çekingen 6) Çene ve yanaklarda çıkan kıllar. 7) Hastalıklı, sakat. Bir sıfat eki. Oksijen cisminin simgesi. 8) Alman'ın bir başka söylenişi. Bir bağ. 9) Matem. Tersi madenden, saksı biçiminde ses çıkaran bir âlet. Tersi kırmızı. 10) Altın, gümüş gibi madenlerden yapılma şeylerin arılık derecesi. Mecazi anlamda sevimli, cana yakın.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Ululuk. Avuç içi. 2) Tersi çıngırak. Herhangi bir törende yer alan kalabalık. 3) Yapma, yerine getirme. Tersi, temel niteliğinde olan. 4) Baryum cisminin simgesi. Gümüş. 5) Yerleri bir olmayan. Meydan. 6) Tersi, kaba ve dayanıklı sepet. Tersi, ün. 7) Beyaz. Türk olmayan hanlara verilen ad. Bir harfin okunuşu. 8) Boş ve genişçe yer. 9) Çok büyük. Bir bağ. 10) Bir Batı masalı kahramanı. Bir yüzey ölçü birimi.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA : 1) TEKİN. KAZI. 2) AKIN. TACİR. 3) KİN. KAZA. 4) ANAÇ. YAYLA. 5) EY. İFNİ. 6) AKAÇ. PLA. 7) İMKÂN. İM. 8) DEMLEME. MA. 9) AKA. TAPMA. 10) KA. SEANS.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) TAKA. AİDAT. 2) EKİNEKMEK. 3) KINAYAKMAK. 4) İN. ÇAL. 5) NET. 6) TAYFA. MAS. 7) KAZAN. TEPE. 8) ACAYİP. MA. 9) Zİ. LİMAN. 10) IRGALAMA.

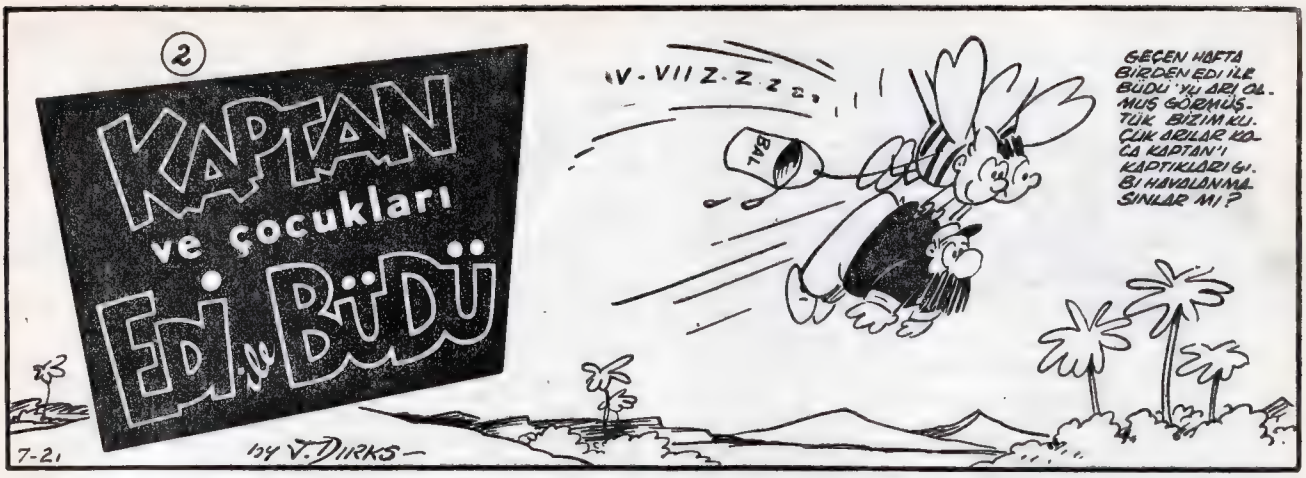
2
KAPTAN
ve çocukları
EDİ ve BÜDÜ
V-VIIZ-Z-Z-Z-
BAL
GEÇEN HAFTA BİRDEN EDİ İLE BÜDÜ'YÜ ARI OLMUŞ GÖRMÜŞTÜK. BİZİM KÜÇÜK ARILAR KOCA KAPTAN'I KAPTIKLARI GİBİ HAVALANMASINLAR MI?
7-21
by V. DIRKS

BİR İP!?

KURTULDUK DEMEKTİR!

O NE?

AMAN ALLAHIM!

BAŞKA ÇARE YOK!
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

CUMP..!

YİNE Mİ SİZ?
VIZZ.
VIZZ!
VIZZ!
BAL

ZZ
ZZ

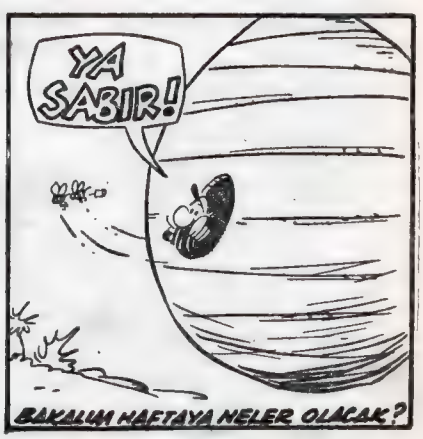
YA SABIR!
BAKALIM HAFTAYA NELER OLACAK?

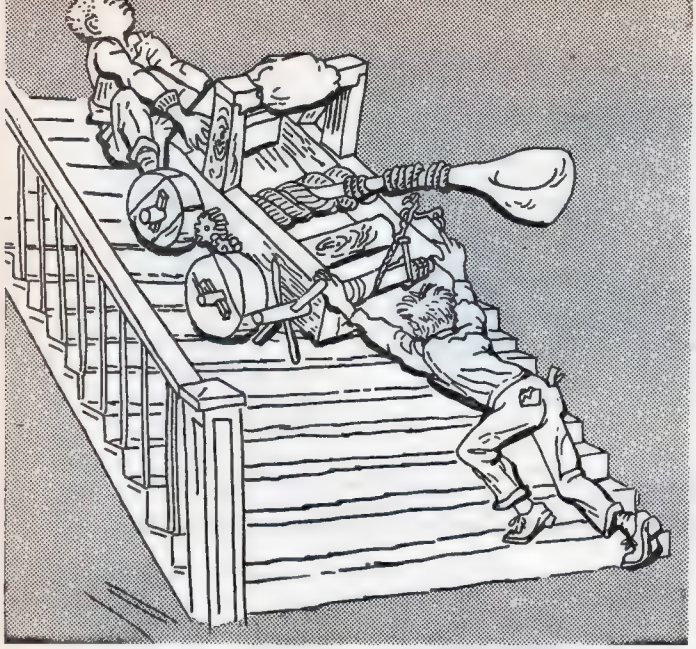

Mancınığı en üst kata çıkarmak çok zor oldu

DÜNYA YUVARLAK DEĞİLSE

YAZAN: WILLIAM HAYES. ÇEVİREN: ŞEMRA TUNA

Projemde insanoğlunun tabiattaki enerjiyi nasıl kendisine yararlı hale getirdiğini inceleyecek, bu alanda en önemli üç buluşun modellerini hazırlayacaktım...

— 5 —

Piyano konserinin ortasında öyle çok gülmeye başladılar ki hiçbir şey duyulmadı.

Toplantı bitince Chet bana şu teklifi yaptı :

— «Pete, gel buradan kaçıp bir askeri okula yazılalım.»

Günler geçtikçe ben de o okuldan kaçıp askeri okula yazılmayı daha çok istedim. Böyle zamanlarda insanın dostu düşmanı belli oluyor. Nereye baksam biri lâf atıyordu :

— «Vay canına! Dünya dümdüzmüş demek. Aman Pete, dikkat et de çok kenara gitme. Aşağı düşersin sonra.»

— «Kristof Kolomb bu günleri görmeliydi.»

— «Ortaçağda mı yaşıyorsun, oğlum?»

Her gün dersten çıkar çıkmaz doğruca eve gidiyordum. İkinci günü annem şüphelendi.

— «Okulda bir şey mi oldu,» diye sordu.

— «Ne olacak» dedim. «İnsan bazen evinde oturup çalışmak istiyor. Hem de kardeşim Andrew'un yanında olmam hoşunuza gider diye düşündüm.»

O arada lâboratuvar kolu birkaç toplantı yaptı. Ben gitmiyordum. Mr. Stroop'u da o zamandan beri görmemiştim. Uzaktan görecek olsam başımı sokacak bir delik arıyordum. Yalnız bu zamanı boşa geçirdiğimi sanmayın. Ders çalıştım. Çok kitap okudum. Zaten en iyi fikirleri kitaplardan alırım.

Bir sabah Chet dedi ki :

— «Pete, seni görmez olduk. Lâboratuvardan uzak durmanın faydası ne? Herkes seni geçiyor. Bazıları bitirdi bile. Wilfred yaptığı projenin mutlaka kazanacağını söylüyor. Benimki bile fena gitmiyor. Senin bu yıl o seyahate hak kazanacağını pek sanmam.»

— «Sen öyle bil,» diye karşılık verdim. «Aklımdan yepyeni bir proje geçiyor. Şimdiye kadar düşündüklerimden bambaşka bir şey.»

— «Ya! Öyle mi Pete!..»

Chet yine eskisi gibi bana hayranlıkla bakıyordu.

— «Bu projeyle kazanacağım,» diye devam ettim. «İyi olacak. Biraz başladım.»

— «Ne yapıyorsun anlatsana.»

— «Aslında bir değil, üç şey. Yani projede üç şey bir araya gelecek. Birincisi oldukça meydana çıktı. Birkaç güne kadar bitecek.»

— «Nerede yapıyorsun?»

— «Evde. Bodrum katında...»

— «Ama ne olduğunu hâlâ söylemedin.»

— «Peki söylerim. Bak Chet, zamanımızın insanı için en önemli şey nedir?»

Chet omuzlarını kaldırıp kaşlarını çatarak düşündü.

— «Para,» dedi.

— «Hayır, enerji,» diye doğruladım. «Tabiattaki enerjiyi kullanmasını öğrenmeseydik bugün mağara adamlarından farkımız olmazdı.»

— «Çok doğru.»

— «Projemde insanoğlunun tabiattaki enerjiyi nasıl kendisine yararlı hale getirdiğini işliyeceğim. Bu alanda en önemli üç buluşun modellerini hazırlayacağım.»

— «Çok güzel.»

— «Lâboratuvara ihtiyacım olacak, ama sonra. Mr. Stroop'la hemen konuşmasam da olur. Hiç değilse evdeki şeyi bitirinceye kadar bekliyeceğim.»

— «Evde ne yapıyorsun? Merak ettim doğrusu.»

— «Eski bir mancınık modeli. Hani savaşlarda kocaman kocaman taşlar atarlarmış bu mancınıklarla.»

— «Anladım. Müthiş bir şey. Kimsenin aklına gelmez. Projendeki diğer iki şey ne?»

— «İkincisi James Watt'ın yaptığı ilk buhar makinası. Üçüncüsü de bir atom reaktörü.

Chet hayranlığını göstermek için bir ıslık çaldı.

— «Pete, sen tanıdığım çocukların en akıllısısın,» dedi. «Sana olan güvenim bir daha sarsılmıyacak. Makinaların işleyebilecek mi bari?»

— «Mancınıkla buhar makinası istenince işletilebilecek. Atom reaktörünün yalnız görünüşü sahicisine benzeyecek.»

Chet buna üzülmüştü biraz.

— «İnsan her şeyi yapamaz ki,» dedim.

— «Haklısın,» dedi.

Sözlerime devam ettim :

— «Mancınık biraz büyük oluyor. Önce tekerlekleri yaptım. Diğer kısımlar da tekerleklere uydu tabii.»

Chet gülerek :

— «Pete, şaheserini görmeye can atıyorum,» dedi.

Birkaç gün sonra kantinden çıkarken Mr. Stroop'la karşılaştım.

— «Pete, seni ne zamandır görmüyordum,» dedi.

Ne diyeceğimi bilemiyordum.

— «Lâboratuar kolu küçük bir sergi açacak,» diye devam etti. «Müdür, öğretmenler ve bütün öğrencileri davet edeceğiz. Çalışmalarımızı onlara göstermek istiyorum. Sen de hazırlıklara yardım edersin.»

— «Peki efendim,» dedim.

— «Keşke senin de sergilenecek bir projen olsaydı. Ama üzülme. Yapacak başka işler bulunur.»

Bu sözleri beni heyecanlandırmıştı.

— «Üzerinde çalıştığım bir projem var» diye anlatmaya koyuldum. «Bir kısmı bitmek üzere. Yalnız bunu lâboratuvarda hazırlamış değilim...»

Öğretmen sözlerimi sonuna kadar dinledi ve yaptığım mancınığı sergiye getirmemi istedi.

Tam bir hafta uğraşarak sergiyi hazırladık. Her şey az çok hazır olunca Chet'le mancınığı okula taşımaya karar verdik. En çok üst kata çıkarırken yorulduk. Tekerlekler merdivenlerden kayıyor, bu yüzden o ağır şeyi tutmak için çok güçlük çekiyorduk. Neyse, en sonunda mancınığı lâboratuvardaki büyük masalardan birinin üstüne yerleştirdik.

Mr. Stroop görünce:

— «Ooo, çok büyük» diyerek şaşkınlığını gizleyemedi. «Niçin modeli bu kadar büyük tuttunuz?»

— «Biraz büyük oldu galiba,» diye mırıldandım.

Mr. Stroop mancınığa tuhaf tuhaf bakıyordu:

— «Bu bir harp silâhına benzemiş,» dedi. «İnsan mancınık modeli olduğunu unutuyor.»

— «Korkmayın, bir şey olmaz,» dedim. «Emniyet mandalı var. Yaparken her şeyi düşündüm.»

— «Emniyet mandalı mı? Mancınık çalışıyor ha!..»

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ «BU HAFTA DOĞANLAR» KÖŞESİNE KATILMAK İÇİN

1) Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın;

2) İki adet vesikalık fotoğraf çektirin;

3) Dergimizin arka kapağında çıkan mavi renkli DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ kuponlarından 4 tane biriktirin;

4) Bunların hepsini bir zarfın içine koyun ve en geç doğum gününüze 1 ay kala elimize geçecek şekilde şu adrese postalayın:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Bu Hafta Doğanlar» Köşesi
Klod Farer Cad. No. 5
İSTANBUL

bu hafta doğan KARDEŞLER

SELMA LAGERLOF (MARBACKA 20 Kasım 1858)

İsveç'li kadın yazarların en büyüğüdür. İsveç Akademisi üyeliğine getirilmiş ve Nobel armağanını almıştır. Büyükler ve çocuklar için pek çok roman yazmıştır. Bunlardan en ünlüsü «Nils Holgersson'un Hârikulâde Yolculuğu» adlı çocuk romanıdır.

ŞEMSİ KURT
Sürmene 23 Kasım 1955

VELİ KORKUT
İstanbul 23 Kasım 1956

NEZAHAT SAY
İstanbul 21 Kasım 1958

REFAH KUTLU
İstanbul 18 Kasım 1954

ATTİLÂ ÖZYAĞCI
Burdur 20 Kasım 1956

UĞUR AKİZ
Erzurum 24 Kasım 1959

BİLGE PAKİZ
Ankara 22 Kasım 1960

HASAN BAŞIBOZUK
İzmir 20 Kasım 1955

YAŞAR ATIL
İstanbul 21 Kasım 1960

SAVAŞ YILMAZ
Ankara 19 Kasım 1956

O öğretmenin sesinin hiç bu kadar titrek çıktığını duymamıştım.

Chet göğsünü kabartarak:

— «Evet efendim, çalışıyor,» dedi. «Bu mancınık 20 kilogramlık bir taşı bile atabilir.»

— «Yok canım, nereden biliyorsun,» dedim. «Aslına benzetmeye çalıştım, o kadar.»

Mr. Stroop:

— «Çok iyi benzemiş,» diyerek yanımızdan uzaklaştı. Giderken dönüp bir daha baktı. Mancınığın kendisine 20 kilogramlık bir taş atmadığından emin olmak ister gibi bir hali vardı.

Bir zaman sonra tekrar yanımıza gelerek dedi ki:

— «Çocuklar, sergi açılmadan mancınığın kolunu yerinden çıkarın. Bir kaza olmasını istemem.»

Ben bunu kabul etmedim.

— «Ama efendim, o zaman mancınığın neye yaradığını kimse anlıyamaz» dedim. «Resimlerde mancınıklar hep böyle duruyor. Yani büyük bir taş atacakmış gibi. Resimdekilere benzemezse mancınık olduğunu kim ne bilecek!..»

Mr. Stroop düşüneli duruyordu.

— «O zaman birinizi başına nöbetçi dikmeli» diye söylendi.

Mancınığa o kocaman taşı koymak Chet'in fikriydi.

— «Aslına benzemesi gerek. Taş olmadan mancınık neye yarar,» diye ısrar etmişti.

Mr. Stroop yanımızdan uzaklaşınca:

— «Chet, bu galiba sahici bir mancınık oldu. Keşke böyle yapmasaydık,» dedim.

Taşı Chet bulup getirmiş ve yerine yerleştirmişti. Kuvvetli çocuktu, ama taş ona bile çok ağır geliyordu. Mancınığa emniyet mandalı yapmakla ne iyi etmiştim!..

★

Serginin açıldığı gün okulda son ders yapılmadı. Öğrencilerden bazıları evlerine gitti, ama çoğu sergiye geldi.

Chet mancınığın başında nöbet bekliyordu.

Kapılar açıldığı zaman ben hâlâ son bir iki şeyi düzeltiyordum. Birkaç dakika içinde öğrenciler lâboratuvara doldular. Hiç durmadan dolaşıyor, sergilenen deney tüplerine, şişelere, âletlere bakıyorlardı.

Bizim mancınığın önünde iki çocuk birbirlerine vurmaya başladılar. Chet hemen aralarına girdi.

— «Bana bakın, çocuklar, siz burasını ne sandınız,» diye çıkıştı.

Dövüşe hazırlanan çocuklar yürüyüp gittiler.

— «İyi yaptın Chet,» dedim.

Ondan sonra defalarca Chet'le göz göze geldik. Her sefer bana bir işaret veriyordu. İşler yolunda gidiyordu anlaşılan.

(Devamı var)

NASREDDİN HOCA

ANTİKA ARAYICISI

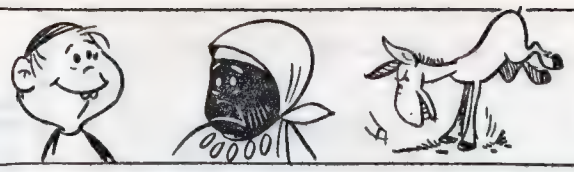

Yz. NECDET RÜŞTÜ EFE
Çiz. SEDAT ALKAN

OKUYUCU KÖŞESİ

SONBAHARDA BİR AĞAÇ

Yeşil bir ağaç günden güne sarardı. Sanki hasta bir insandı. Üzerinde tek tük yaprak kalmıştı. Hızlı bir rüzgâr esti. Yerdeki yaprak öbeklerini havaya savurdu. Ağaçtan birkaç yaprak daha düştü. Derken, çırılçıplak kaldı ağaç. Artık çok yalnızdı. Ne dalına konan kuşlar vardı, ne gövdesine tırmanan çocuklar. Ağaç üzgündü. Bu gelen, sonbahardı...

KADİR AFACAN
(İstanbul Erkek Lisesi öğrencilerinden)

KÖYÜMÜZ

Sabah olunca serçeler öter,
Bülbüller şarkı söyler,
Horozlar «Sabah oldu!» der,
Köylüler işine gider.

Arılar vızır vızır dolaşırlar,
Karıncalar harıl harıl çalışırlar,
İnsanları da onlara benzer,
Arı gibi, karınca gibi savaşırlar.

MUSTAFA ALADAĞLI
(Cengiz Topel İlkokulu,
Değirmendere — KOCAELİ)

YAPRAK

Üzülür meşe yaprağı,
Sonbahar geldi diye...
Düşer çünkü dalından yere,
Savrulur bir aşağı, bir yukarı...
Ne kötü şu yaprak olmak,
İlkbaharda doğmak, sonbaharda ölmek!
Yemyeşilken, sararıp solmak...
Toprak olmak, ne kötü!

BARİKA GÖNCÜ
(Göztepe Pansiyonlu İlkokulu
Özel sınıf öğrencisi — İST.)

YAĞMUR

Yağmur yağıyor...
Ağaçlardan dökülen yapraklar çoğalıyor.
Camların üzerinde damlalar koşuyor.
Salkımlar selâm veriyor.
Yağmur yağıyor...

DİDEM DEMİRKENT
(Faik Reşit Onat İlkokulu
5/B öğrencisi — İSTANBUL

DERE

Kıyısında dizi dizi ağaçlar,
Suları pırıl pırıl akar;
İçinde balıklar yüzer,
Üzerinde ördekler.
Hey gidi küçük dere!
Uykuma girer gece.
Rüyamı renklendirir,
Güzel bahar gelince.

EMİN AYAN — BURSA

SONBAHAR, YAPRAKLAR, KUŞLAR...

Geldi işte, sonbahar!
Yerlerde kurumuş sarı yapraklar,
Onlara üzgün üzgün bakan ağaçlar,
Sanki: «Günahımız ne?» diyorlar...

Bir zamanlar gelen güney kuşları,
Artık çekip gittiler.
Tek hatıra onlardan kalan
Sadece boş yuvaları!..

SİBEL AKTUĞ
(Namık Kemal İlkokulu 3/C
öğrencisi — ZONGULDAK

CANIM BABACIĞIM

Seni ne çok severim,
Canım babacığım benim!
Sabah işine gidersin,
Akşam evimize gelirsin.
Canım babacığım benim,
Seni çok çok severim.
Her gün seni uğurlarım,
Sana öpücükler yollarım...

TEKÂMÜL BÜBER
(İkbaliye İlkokulu 3/B öğrencisi
Kadıköy — İSTANBUL)

Bilmece Bildirmece

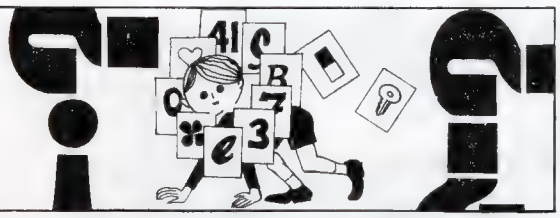

1

1 LÂLE İLE MUSTAFA BALIK TUTACAKLARDI... GEMİYİ HANGİSİ YAKALADI ?

2 ÜÇ OTOBÜSTEN BİRİ FARKLI, ACABA HANGİSİ ?

3 BU RESMİ BOYA KALEMLERİNİZLE RENKLENDİREBİLİR MİSİNİZ ?

4 ÇOMAR'IN KOKUSUNU ALDIĞI ŞEYİN NE OLDUĞUNU MERAK MI ETTİNİZ ? NOKTALI YERLERİ KARALAYIN GÖRECEKSİNİZ .

2

A

B

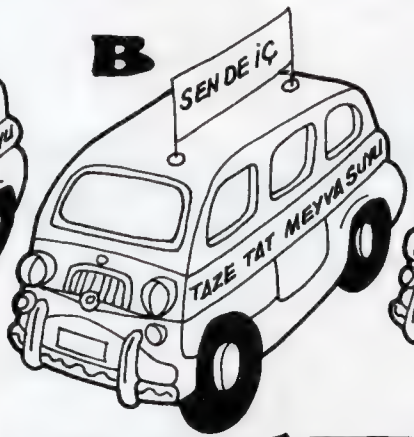

C

3

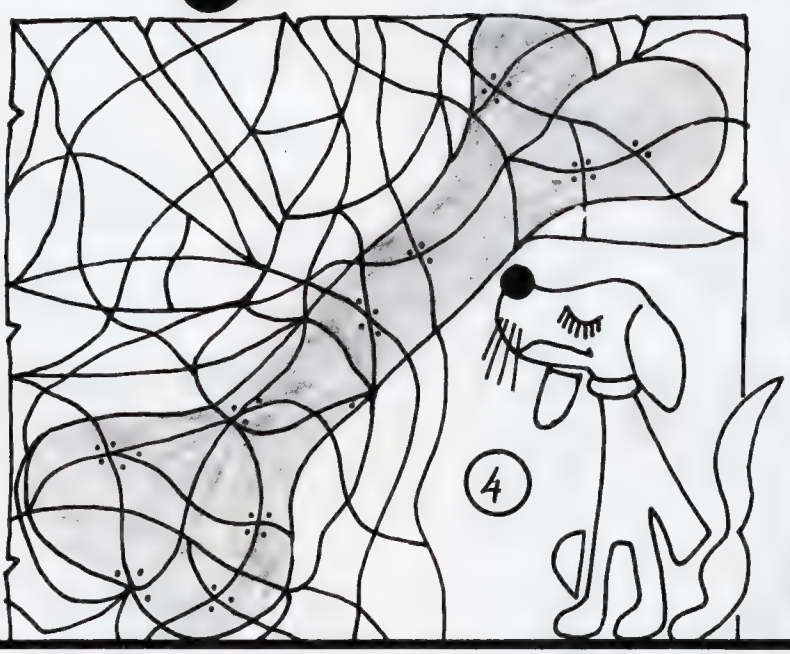

4

BRAD KESKİN BİR DÖNÜŞ YAPARAK ROTAYI MARS'A ÇEVİRDİ...

GELİYORUM. DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BEKLEYECEĞİM. KENDİ YAKITINIZLA ORAYA KADAR YÜKSELİN...

BRAD', TAM VAKTİNDE YAKALADIK... DÜNYA'YA DÖNÜYORMUŞ. ÇOK BEKLEMEYECEĞİZ!

ZERO X DEDİĞİ NOKTAYA YAKLAŞIRKEN KEŞİF TANKI DA HAVALANDI...

MARS'TA DAHA UZUN DOLAŞSAYDIK YAKITIMIZ TUKENMİŞ OLACAKTI...

ŞU EJDERLER BİZİ AMMA DA OYALADI... PROFESÖR KARLSON'UN BİLİM AŞKINA YANDIK!

KUSURA BAKMA KARLSEN. SANA KABAHAT BULMAK İSTEMEM AMA, GERÇEK BU.

KAPTAN'IN HAKKI VAR, YAPTIĞIN ÖYLE ÇOCUKÇA BİRŞEYDİ Kİ KARLSON, ÖLEBİLİRDİK!

ALDIRMA, RAY PİRS. SEN DE BİLİM ADAMISIN. BİLİM MERAKINDAN ANLARSIN!

EVET AMA, BİLİM ADAMI ÇOCUKLUK YAPMAMALI!

RAY PİRS'İN ÖFKESİ ANCAK ZERO X'E YAKLAŞTIKLARI ZAMAN GEÇMİŞTİ...

BEŞ-DOKUZ HIZLA GİDEREK SİZİ BEKLİYORUM!

BU DA NE? HESAP TUTMADI... TANKA BULAŞMIŞ MANYETİK TOZ MU VAR ACABA?

GELİYORUZ... DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BULUŞURUZ.

TANKIN BİR UCUNDA KALMIŞ OLAN MANYETİK TOZLAR ALETLERİ YANILTMIŞTI...

BU AYARSIZLIK NEDEN, ANLAMIYORUM!..

BU İLK DEFA BAŞIMA GELİYOR.

DALGAYA TUTULMUŞ GEMİ GİBİ YALPALIYORUZ!

KAPTAN TRAVERS KEŞİF TANKINI BİR TÜRLÜ ANA GEMİYE KENETLEYEMİYORDU.

BİRAZ DAHA YAKLAŞAMAZ MISIN, BRAD?

İMKANSIZ! BİRAZ DAHA YAKLAŞIRSAM MARS'IN ÇEKİMİNE KAPILIRIM!

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 108 | 18 Kasım 1968, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ZERO X MARS SEFERİ

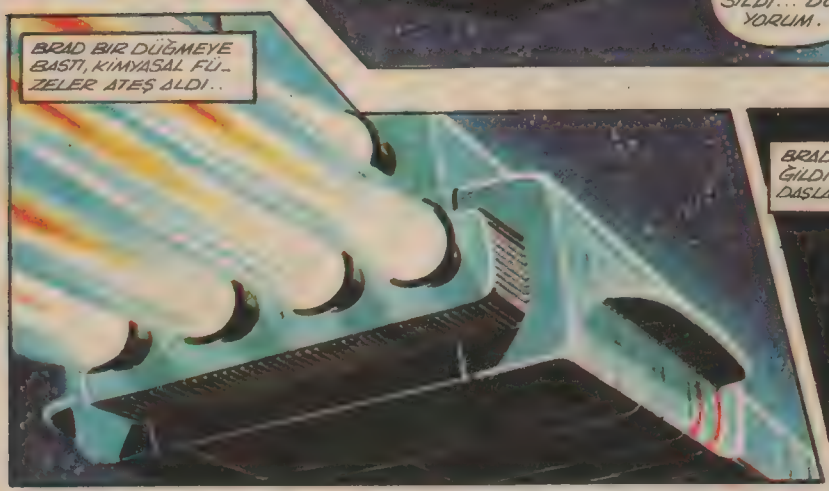

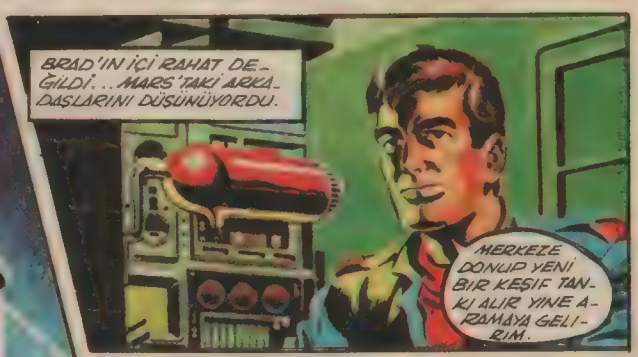

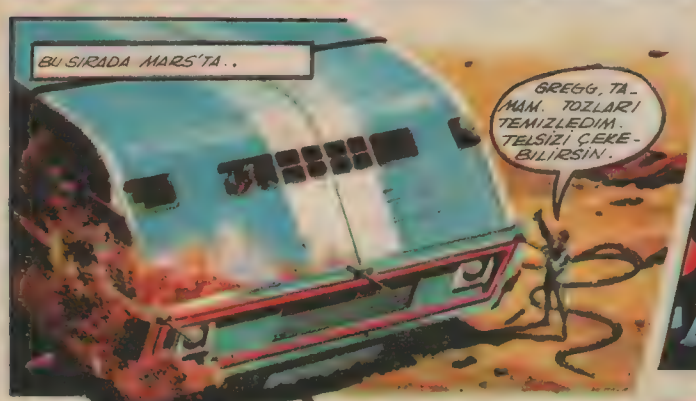

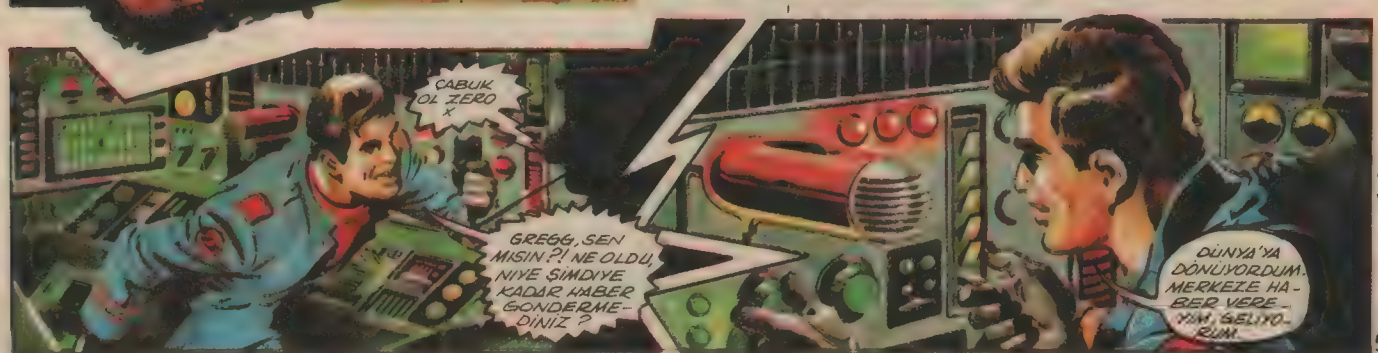

(Devamı son sayfada)

BRAD KESKİN BİR DÖNÜŞ YAPARAK ROTAYI MARS'A ÇEVİRDİ...
GELİYORUM. DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BEKLEYECEĞİM. KENDİ YAKITINIZLA ORAYA KADAR YÜKSELİN...
BRAD', TAM VAKTİNDE YAKALADIK... DÜNYA'YA DÖNÜYORMUŞ. ÇOK BEKLEMEYECEĞİZ!
ZERO X DEDİĞİ NOKTAYA YAKLAŞIRKEN KEŞİF TANKI DA HAVALANDI...
MARS'TA DAHA UZUN DOLAŞSAYDIK YAKITIMIZ TUKENMİŞ OLACAKTI...
ŞU EJDERLER BİZİ AMMA DA OYALADI... PROFESOR KARLSON'UN BİLİM AŞKINA YANDIK!
KUSURA BAKMA KARLSEN. SANA KABAHAT BULMAK İSTEMEM AMA, GERÇEK BU.
KAPTAN'IN HAKKI VAR, YAPTIĞIN OYLE ÇOCUKCA BİRŞEY Dİ Kİ KARLSON, ÖLEBİLİRDİK!
ALDIRMA, RAY PİRS. SEN DE BİLİM ADAMISIN, BİLİM MERAKINDAN ANLARSIN!
EVET AMA, BİLİM ADAMI ÇOCUKLUK YAPMAMALI!
RAY PİRS'İN OFKESİ ANCAK ZERO X'E YAKLAŞTIKLARI ZAMAN GEÇMİŞTİ...
BU DA NE? HESAP TUTMADI... TANKA BULAŞMIŞ MANYETİK TOZ MU VAR ACABA?
BEŞ-DOKUZ HIZLA GİDEREK SİZİ BEKLİYORUM!
GELİYORUZ.. DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BULUŞURUZ.
TANKIN BİR UCUNDA KALMIŞ OLAN MANYETİK TOZLAR ALETLERİ YANILTMIŞTI...
BU AYARSIZLIK NEDEN, ANLAMIYORUM!..
BU İLK DEFA BAŞIMA GELİYOR.
DALGAYA TUTULMUŞ GEMİ GİBİ YALPALIYORUZ!
KAPTAN TRAVERS KEŞİF TANKINI BİR TÜRLÜ ANA GEMİYE KENETLEYEMİYORDU.
BİRAZ DAHA YAKLAŞA MAZ MISIN, BRAD?
İMKANSIZ! BİRAZ DAHA YAKLAŞIRSAM MARS'IN ÇEKİMİNE KAPILIRIM!

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 108 | 18 Kasım 1968, Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X
MARS SEFERİ

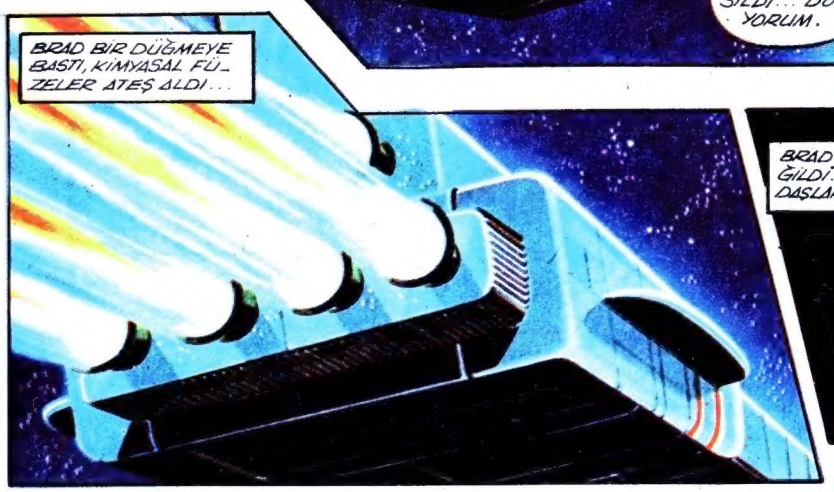

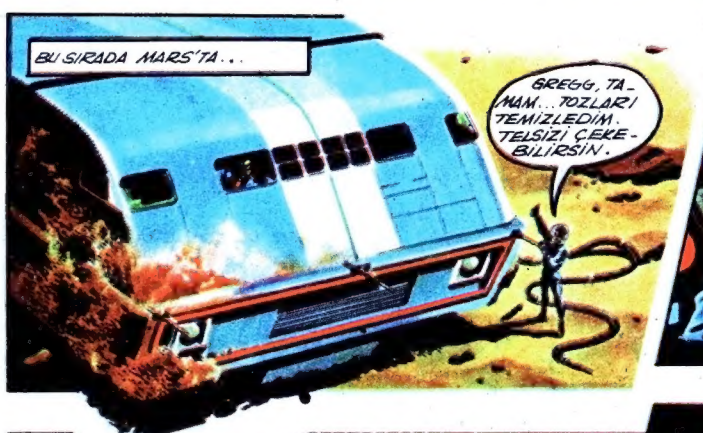

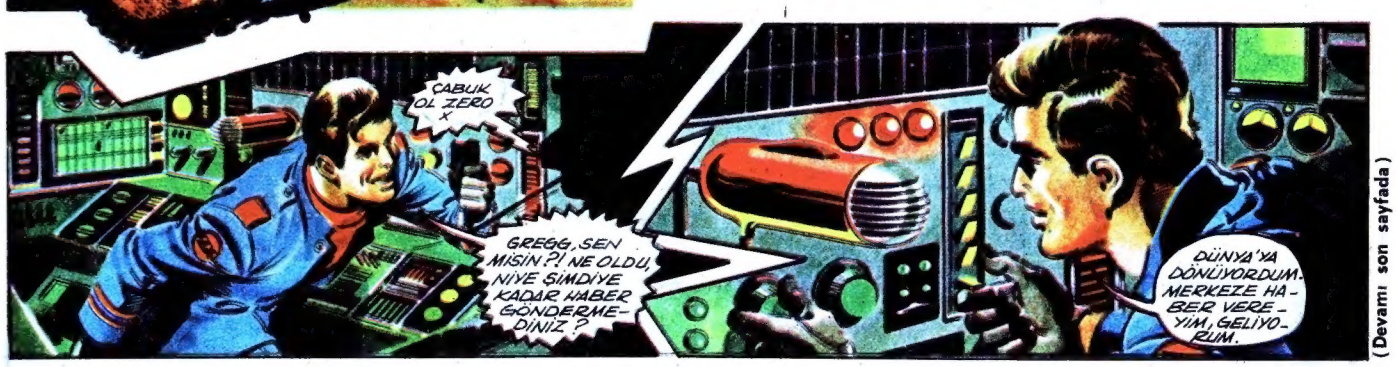

(Devamı son sayfada)

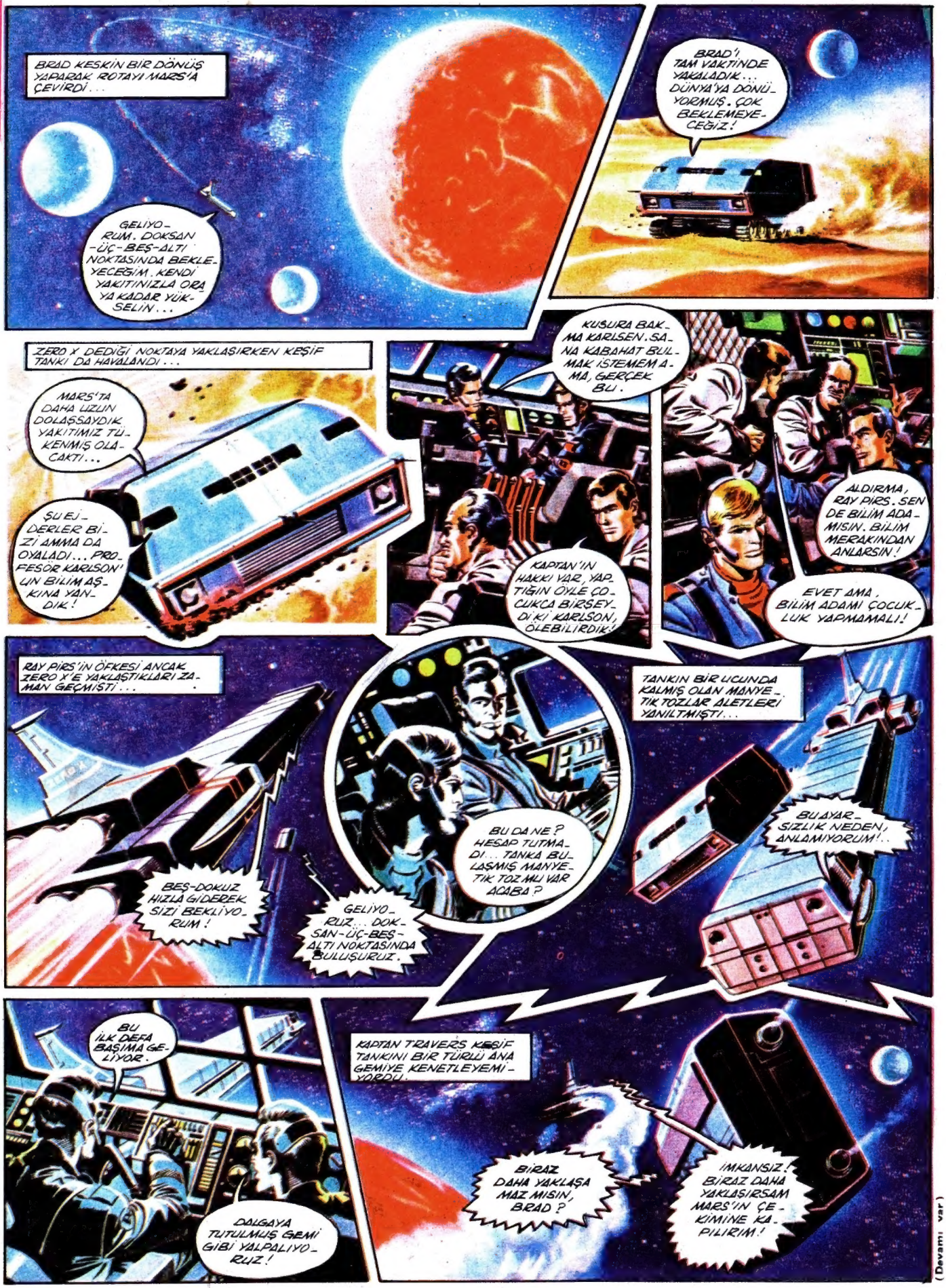
BRAD KESKİN BİR DÖNÜŞ YAPARAK ROTAYI MARS'A ÇEVİRDİ...
GELİYORUM. DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BEKLEYECEĞİM. KENDİ YAKITINIZLA ORAYA KADAR YÜKSELİN...
BRAD'İ, TAM VAKTİNDE YAKALADIK... DÜNYA'YA DÖNÜYORMUŞ. ÇOK BEKLEMEYECEĞİZ!
ZERO X DEDİĞİ NOKTAYA YAKLAŞIRKEN KEŞİF TANKI DA HAVALANDI...
MARS'TA DAHA UZUN DOLAŞSAYDIK YAKITIMIZ TÜKENMİŞ OLACAKTI...
ŞU EJDERLER BİZİ AMMA DA OYALADI... PROFESÖR KARLSON'UN BİLİM AŞKINA YANDIK!
KUSURA BAKMA KARLSEN. SANA KABAHAT BULMAK İSTEMEM AMA, GERÇEK BU.
KAPTAN'IN HAKKI VAR, YAPTIĞIN ÖYLE ÇOCUKÇA BİRŞEYDİ Kİ KARLSON, ÖLEBİLİRDİK!
ALDIRMA, RAY PİRS. SEN DE BİLİM ADAMISIN. BİLİM MERAKINDAN ANLARSIN!
EVET AMA, BİLİM ADAMI ÇOCUKLUK YAPMAMALI!
RAY PİRS'İN ÖFKESİ ANCAK ZERO X'E YAKLAŞTIKLARI ZAMAN GEÇMİŞTİ...
BEŞ-DOKUZ HIZLA GİDEREK SİZİ BEKLİYORUM!
GELİYORUZ... DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BULUŞURUZ.
BU DA NE? HESAP TUTMADI... TANKA BULAŞMIŞ MANYETİK TOZ MU VAR ACABA?
TANKIN BİR UCUNDA KALMIŞ OLAN MANYETİK TOZLAR ALETLERİ YANILTMIŞTI...
BU AYARSIZLIK NEDEN, ANLAMIYORUM!..
BU İLK DEFA BAŞIMA GELİYOR.
DALGAYA TUTULMUŞ GEMİ GİBİ YALPALIYORUZ!
KAPTAN TRAVERS KEŞİF TANKINI BİR TÜRLÜ ANA GEMİYE KENETLEYEMİYORDU.
BİRAZ DAHA YAKLAŞA MAZ MISIN, BRAD?
İMKANSIZ! BİRAZ DAHA YAKLAŞIRSAM MARS'IN ÇEKİMİNE KAPILIRIM!

Doğan Kardeş

Sayı : 108 | 18 Kasım 1968, Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X MARS SEFERİ

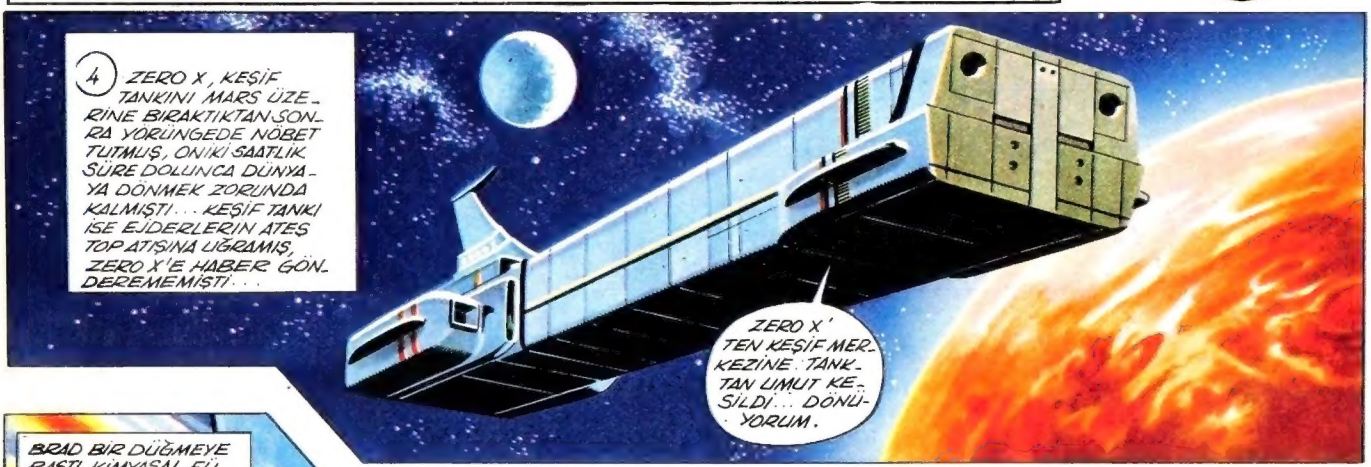

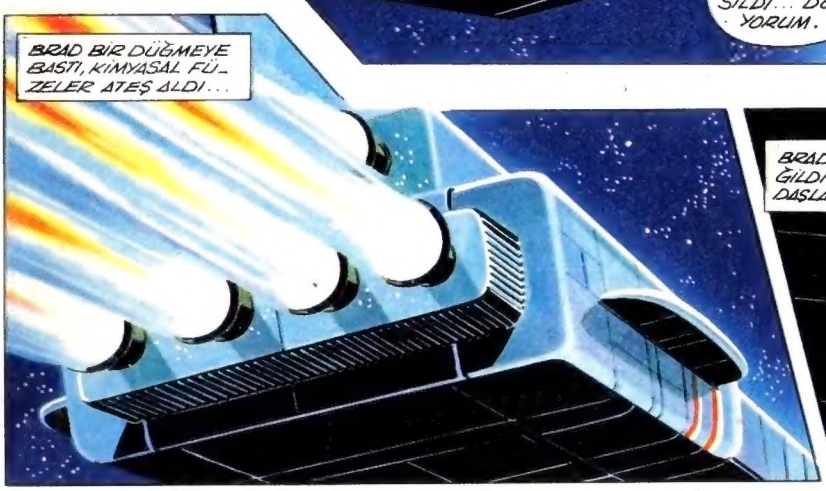

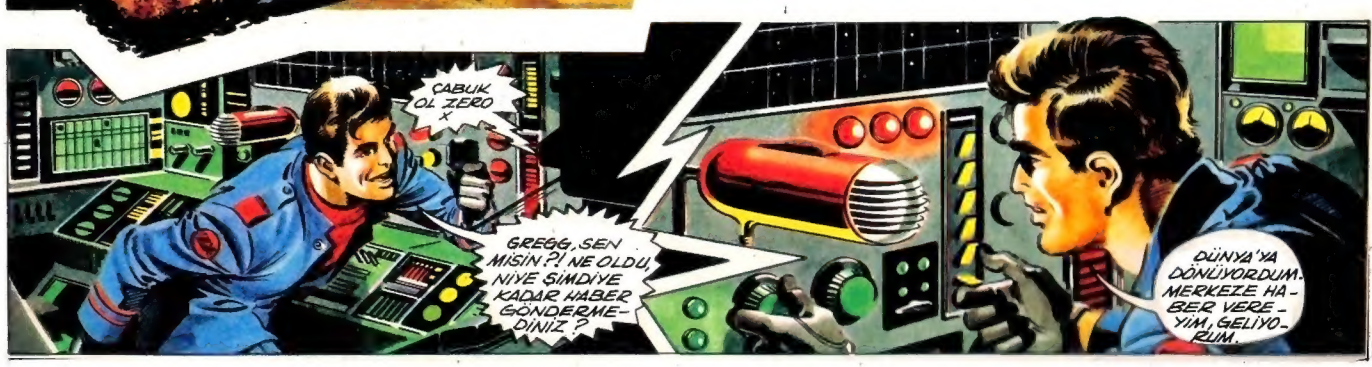

(Devamı son sayfada)

BRAD KESKİN BİR DÖNÜŞ YAPARAK ROTAYI MARS'A ÇEVİRDİ...

GELİYORUM. DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BEKLEYECEĞİM. KENDİ YAKITINIZLA ORAYA KADAR YÜKSELİN...

BRAD'İ, TAM VAKTİNDE YAKALADIK... DÜNYA'YA DÖNÜYORMUŞ. ÇOK BEKLEMEYECEĞİZ!

ZERO X DEDİĞİ NOKTAYA YAKLAŞIRKEN KEŞİF TANKI DA HAVALANDI...

MARS'TA DAHA UZUN DOLAŞSAYDIK YAKITIMIZ TÜKENMİŞ OLACAKTI...

ŞU EJDERLER BİZİ AMMA DA OYALADI... PROFESÖR KARLSON'UN BİLİM AŞKINA YANDIK!

KUSURA BAKMA KARLSEN. SANA KABAHAT BULMAK İSTEMEM AMA, GERÇEK BU.

KAPTAN'IN HAKKI VAR, YAPTIĞIN ÖYLE ÇOCUKÇA BİRŞEY Dİ Kİ KARLSON, ÖLEBİLİRDİK!

ALDIRMA, RAY PİRS. SEN DE BİLİM ADAMISIN. BİLİM MERAKINDAN ANLARSIN!

EVET AMA, BİLİM ADAMI ÇOCUKLUK YAPMAMALI!

RAY PİRS'İN ÖFKESİ ANCAK ZERO X'E YAKLAŞTIKLARI ZAMAN GEÇMİŞTİ...

BEŞ-DOKUZ HIZLA GİDEREK SİZİ BEKLİYORUM!

BU DA NE? HESAP TUTMADI... TANKA BULAŞMIŞ MANYETİK TOZ MU VAR ACABA?

GELİYORUZ... DOKSAN-ÜÇ-BEŞ-ALTI NOKTASINDA BULUŞURUZ.

TANKIN BİR UCUNDA KALMIŞ OLAN MANYETİK TOZLAR ALETLERİ YANILTMIŞTI...

BU AYARSIZLIK NEDEN, ANLAMIYORUM!..

BU İLK DEFA BAŞIMA GELİYOR.

DALGAYA TUTULMUŞ GEMİ GİBİ YALPALIYORUZ!

KAPTAN TRAVERS KEŞİF TANKINI BİR TÜRLÜ ANA GEMİYE KENETLEYEMİYORDU.

BİRAZ DAHA YAKLAŞA MAZ MISIN, BRAD?

İMKANSIZ! BİRAZ DAHA YAKLAŞIRSAM MARS'IN ÇEKİMİNE KAPILIRIM!

(Devamı var)